

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

De sancto Paphnutio. Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

iis scripta fuissent, legisse. Aiebat enim sacerdotum delicta vulgo ignota esse oportere, ne inde scandali occasione arrepta, minore cum metu delinquant. Ferunt ipsum & hoc etiam addidisse, quod si quando ipse suis oculis videret episcopum alienæ vxori stuprum inferentem, se sua purpura flagitium contecturū, ne intuentium oculi facinore ipso offenderentur. tanta erat imperatoris & tam pia atque admirabilis prudentia. Per plures postea dies, imo vero & per menses plures cum episcopis in vnū locum conueniebat, & vna cum iis de fide disceptabat, atque diuersas eorum sententias supputabat. Erant enim, vt sæpe iam diximus, inter eos nonnulli qui nefariis Arii dogmatis suffragabantur, & multitudini sanctorū episcoporum veritatem propugnantium aduersabantur sedulo. Alii vero optimi & sanctissimi patres nostri veritatis armis muniti, gloriosam & inculparam fidem magna cum libertate prædicabant: cum quibus magnus etiam confessorum numerus erat, qui volentibus peruersa Arii dogmata defendere, strenue resistebant.

De sancto Paphnutio.

CAPVT IX.

ERAT inter eos magnus ille sanctusque Paphnutius, confessorum & episcoporum coetui non parum ornamentum afferens, genere Ægyptius, homo Dei, ex illis quos Maximinus dextero oculo effosso, & sinistro poplite succiso, ad metalla damnauerat.

γεγραμμένων ἀνεγνωκέναι. οὐ γὰρ ἔφη χρεῖται τῶν ἱερέων τὰ πλημμελήματα δὴ λατοῖς πολλοῖς γίνεσθαι, ἵνα μὴ σκανδάλου πρὸς φασιν ἐντιθέντες λαμβάνοντες, ἀδεῶς ἀμείψαντο. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τὸ πρὸς θεοῦ εἶναι, ὡς εἰ αὐτόπῃς ἐπισκόπου * ἐγεγόνει, γὰρ * μόνον ἄλλοτερον διορύσσοντος, συγκαλύψαι * ἐν τῇ πορφυρέδι τὸ σκάνδαλον * ἡμῶν γινόμενον, ὡς αὐτὸ μὴ βλάψαι τὸν θεομύου της δρωμύων ἡ ὄψις. ποσῶν ἢ τῶ βασιλείας θεοφιλις καὶ ἀξιάγατος σωείσις. Ἐπὶ πολλὰς δὲ ἡμέρας, οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ κερροῖς ἐφεξῆς σωεργόμυρος τοῖς ἐπισκόποις ὁ βασιλεὺς, ἀμα αὐτοῖς τὰ πρὸς τῆς πίστεως διελάμβανε, τὰς τε διαφοροῖς αὐτῶν γνώμας ἀνελέγετο. ἦσαν γὰρ, καθὼς πολλὰς εἰρήκεμυρ, ἐν αὐτοῖς πινες τοῖς ἀδεμίποις Ἀρείου δόγμασι συμφερόμενοι, ἐν τῶ πλῆθει τῶν ἀγίων ἐπισκόπων, τῶν τὴν ἀληθείας ὑπερμαρτυρῶτων, ἀντιπρὸς ἄλλοις. ἀλλ' οἱ ἀριστοὶ ἐπεὶ πάντα ἱερώτατοι πατρὲς ἡμῶν, τῶ τῆς ἀληθείας ὄπλῳ ἠσφαλισμένοι, πῶ λαμπερὰν ἐκείνην πίστιν μὴ πρὸς ἰσχύας ἐκέρυλλον μὴ ὦν καὶ ὁμολογητῶν πολλὴ ἀριθμὸς, ἀντισταμύων τοῖς ἐδέλοισι πειποιεῖσθαι τὰ μετῆρησθαι τῶ Ἀρείου δόγματι.

Γεὶ ἐν τῷ ἀγίῳ Παφνουτίῳ.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

ἮΝ δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ μέγας ὁ ἅγιος Παφνούπος τῶ ὁμολογητῶν ἐν ἐπισκόπων κατὰ κοσμίων χορὸν, ἀντὶ Ἀιγυπτίος, θεοῦ δὲ ἀνθεστος, ἐκ τῆς ὁμηγύρεως ἐκείνης, οὗ Μαξιμῖνος ὁ βασιλεὺς τὴν δέξιον ὄξωρυσεν ὀφθαλμὸν, ἐπεὶ λαμὰς ἐν θυροκόπησεν ἀγκύλας, παραδίξ τοῖς μετὰ τοῖς σωεί-

ANNO CHRISTI 325.

χρῆται. ἐν ᾧ ποσῶντι ἡ τῆς θεοῦ χάρις, ὥστε σημεῖα αὐτῶν ποιεῖν μηδὲν ἐλάττω τῆς πάλαι ὑπὸ τῶν ἀποστόλων γενησάντων. λόγῳ γὰρ μόνῳ ἐδὼν δαίμονας ἐφυγάδευε, καὶ διχῆ διαφόροις ἀδενουῦντας ἐθεράπευε, τυφλοῖς τε γὰρ βλέπειν, Ἐδὼν ὄρατον ἄρρωστον, ἀρρώστῳ καὶ ἀρρώστους, πρὸς τὴν φύσιν ἡγῆν ἀκμῶν, τὰ μέλη ἐνεργεῖν ποιῶν ὑγιαίνον. ὃν ὁ βασιλεὺς σφοδρὰ διὰ πηκῆς ἤγα, συνεχῶς τε ἐπὶ τὰ βασιλεία μετεπέμπετο, καὶ Ἐξορῶν γὰρ κατεφίλει· ποσῶντι παροσῶν τῶν ἀσθενῶν βασιλεῖ πρὸς ἐδὼν ἀγίοις πῖσις.

Sed in hoc tanta Dei gratia elucebat, ut miracula per eum fierent non minora his, quæ olim ab apostolis facta sunt. Nam demonas solo verbo fugabat, & ægros plures oratione curabat: sed & cæcis visum, fufis ad Deum precibus, tribuebat: & paralyticis naturalem firmitatem restituebat, efficiens ut membra sana suis fungerentur officiis. Hunc imperator summo in honore habuit, & sæpius eum intra palatium euocatum complectebatur, & oculum effossum subinde exoscubatur: tanta erat apud primum imperatorem sanctorum virorum auctoritas & gratia.

Περὶ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

De sancto Spyridone.

ΚΕΦΑΛ. Ι.

CAPVT X.

ΚΑΙ Δὴ καὶ Σπυρίδων Κύπριος τις ἀνὴρ ἐπίσημος ἐν κυρίῳ, καὶ ἔκ ἐκ παιδὸς ποιμνικῶν πείραν τῆς χειρὸς ποιμνικῆς καὶ θεοσεβείας, ὡς φησὶ βίῳ διαγενομένου ἐγνωρίσθη. ὃς καὶ γὰρ διέπων τὸ ἐπίσκοπον, ἔποιμαίνον τὰ ἴδια πρόβατα ἐκ ἐπαύετο. οὕτω δὲ ἡ χριστὸς καὶ ἀνεξίτητος, ὅτι ληστῶν ἐφόδου δόλω παροσβαλόντων τῆ ποιμνῆ, ἀσθενῶν τε δεσμῶν κρατουμένων, κινηθῶν τε μὴ δυναμένων ἕως πρὸς, ὅπως ὁ μακάριος, δι' ἀρχῆς ἀνεθῶν αὐτοῖς τῆς σωτηρίας ποιεῖ· οὐ μὲν ἄλλα καὶ τῆς κριῶν τὴν κράτησιν ἀπορηθῶν δίδωσιν, ἐπὶ τὴν χάριτι ὡς νεανίσκοι πρὸς ἀπόλησιν τῶν, μὴ ἀσθενῶν ἀπόντες τῆ νυκτὶ τῶν δι' ἐμὲ τῶν αἰτίων τῶν ἀπολείας κατὰ μέμψασθε. πολλὰ μὲν ἔλλα θαύματα πρὸς ἁγίῳ τούτῳ ἀκηκόαμεν, ἐν δὲ ἐν πολλῶν ὡραθῶν σμῆν.

SPYRIDON etiam Cyprius vir insignis in Domino, qui a pueritia pastoralis vitæ rudimenta Christi gregi deuouens, & propheticam vitam agens innotuit: quique episcopatum etiam administrans, non destitit oues suas pascere. adeo bonus erat & patiens, ut cum latrones quidam noctu in ouile eius irrupissent, & occultis ac inuisis quibusdā vinculis detinerentur, nec inde mouere sese vsque ad auroram possent; superueniens beatus, obtinuit precibus ut soluerentur vinculis: imo vero arietem longe præstantissimum abeuntibus dedit, inquit: Accipite hunc iuuenes ad vsum vestrum, ne re infecta discedentes, me hac nocte inopia vestræ auctorem accusetis. Plura etiam alia mirabilia de hoc sancto audiimus: vnum autem ex multis proponemus.

Concil. Tom. 2.

Aaa ij